

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1098/2020
01.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Михајло Булајић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд - Филијала Прокупље, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 925/19 од 07.11.2019. године, у седници одржаној 01.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 925/19 од 07.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 925/19 од 07.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 3868/16 од 07.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име мање исплаћене новчане накнаде за случај незапослености за месец новембар 2016.године, исплати износ од 2.803,43 динара, са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 925/19 од 07.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с`тим што је предложио да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер је о праву и методологији обрачуна накнаде за случај незапослености одлучено у складу са правним схватањем Грађанског одељења Врховног касационог суда од 23.01.2017. године и одлуком Врховног касационог суда

Рев 1807/17 од 21.12.2017. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП, споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате накнаде у овој правној ствари поднета је 06.12.2016. године, а вредност предмета спора је 2.803,43 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност 3.000 евра.

С обзиром на то да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић